Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΘΕΣΙΣ

Κάποτε ὁ Τοσκανίνι ἐπρόκειτο νὰ διευθύνει μιὰ συναυλία στὸ Τουρίνο. Ὅπως ἦταν φυσικὸ ἡ ζήτηση τῶν εἰσιτηρίων ἦταν ἀφάνταστη κι οἱ θέσεις εἶχαν πουληθεῖ σὲ λίγες μέρες. Μιὰ κυρία λοιπόν, γνωστὴ τοῦ Τοσκανίνι, δὲν πρόλαβε νὰ βρεῖ εἰσιτήριο καὶ στὴν ἀπελπισία της ἀποτάνθηκε στὸν ἴδιο τὸν Τοσκανίνι, παρακαλῶντας τον νὰ τῆς οἰκονομήσει ὁπωσδήποτε μιὰ θέση. Ὁ μαέστρος τότε τῆς εἶπε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὴν βοηθήσει καθόλου σ' αὐτὸ ποὺ τοῦ ζητοῦσε, μὰ ἡ κυρία ἐπέμενε. Τότε ὁ Τοσκανίνι χάνοντας τὴν ὑπομονή του τῆς λέει :

—Κυρία μου, δὲν ἔχω στὴ διάθεσή μου, παρὰ μία μόνο θέση· ἂν τὴν θέλετε σᾶς τὴν παραχωρῶ εὐχαρίστως.

—Ἀ ! μαέστρο μου, μὲ σκλαβώνετε ! Ἤμουνα τόσο σίγουρη πὼς δὲ θὰ μ' ἀφίνατε νὰ φύγω ἔτσι ! Καὶ ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ θέση ;

—Ἐκεῖ ποὺ στέκομαι ὅταν διευθύνω !...